

fulde finde Indgang og bidrage til at forkaste denne jævne og simple Lov. Det er ganske rigtigt, som den ærede Taler har sagt, at Kirke-eierne nu begynde at ansee Expropriationen som ønskelig, men jeg har egentlig ikke hørt noget Omstede herom, førend denne Lov kom frem. Da jeg kom og hørte Kirkeeierne denne Lov, sagde de, at dersom jeg var kommen med en Lov om Expropriation, saa vilde de have fundet det særdeles ønskeligt og billigt; men jeg er overbevist om, at dersom jeg var kommen med en Lov om Expropriationen, førend jeg kom med denne Lov, saa vilde jeg have hørt ganske det samme Raab om Indgreb i Eiendomsretten og voldsomme Brud i saa Henseende, som man nu har hørt. Den ærede Nøgtsdagsmand maa ikke saaledes lade sig betage af de Ytringer, der fremsættes om, at man gjerne vilde have taget mod en Lov om Afsløsing af dette Forhold, thi dersom der er Noget, der har givet Lyd til at faae Forholdet afløst, saa er det netop den foreliggende Lov. Jeg kunde endnu have Udskiltigt at høre i Anledning af den ærede sidste Talers Foredrag, men jeg skal ikke gaae videre ind derpaa; jeg troer ikke, at hans Opfattelse af Forholdet i det Hele kan holde Stik.

Jeg skal nu gaae over til Betragtninger, der ere langt jevnere og simple, og som alene holde sig til den foreliggende Sag, og hverken berøre „katholiske Lustninger“, „kalkede Grave“ eller beslige. Der er da for det Første reist Betænkelighed imod, at Kalken skal være saa stor, som det i Lovudkastet er bestemt, at den nemlig skal kunne rumme tilstrækkelig Vin til det Antal Communicanter, der paa Leegang knæle ved Alteret; men naar man erindrer, hvorledes hele Lovforslaget er, hvorledes det er blevet efter Behandlingen i Landstinget, og man navnlig ser hen til § 17, hvori der er givet Kirkeeierne 10. Aar til at gennemføre Lovens Bestemmelser, og endelig tager Hensyn til, at Ministeriet kan, hvor særlige Omstændigheder tale derfor, undtage fra Lovens Bestemmelser, saa troer jeg ikke, at man vil kunne finde denne Bestemmelse for haarb. Naar der ved Siden af Sølv og Porcellain er nævnt Glas og Metalcomposition, da skal jeg ikke have Noget

imod, at en saadan Bestemmelse blev optaget i Loven, forsaavidt man vil gjøre Forandringer i den, og jeg tvivler ikke om, at Synet vil godkjennde dette Materiale. — Jeg er aldeles enig med de ærede Herrer, der mene, at det er et simpelt og billigt Forlangende, at Gulvet i Stolene skal være forsynet enten med Skamler eller Maatter. Vi have jo Dom for, at det kan forlanges, naar det stemmer med Egnens Brug, at der skal lægges Bræddegulv, og naar en saadan Bestemmelse ikke var optaget i det oprindelige Lovudkast, da er det ikke, fordi jeg mener, at man derved vilde gaae Kirkeeierne for nær, men det er, fordi jeg troer, at det, saaledes som Kirkerne paa mange Steder ere, vilde være uhensigtsmæssigt, naar Kirkerne lide af Fugtighed, vilde Bræddegulvene let fortæres, og jeg vilde derfor paa saadanne Steder ansee Træskamler eller Maatter for at være hensigtsmæssigere. — Jeg indrømmer Nøgtigheden af, at man burde optage en Bestemmelse angaaende den Brede, som Stolene skulle have, og jeg skal for mit Vedkommende ikke have Noget derimod; det er mig ikke i Dieblisset klart, hvor brede man skal forlange Stolene; men det vil forhøventlig ikke være vanskeligt at komme overens derom. — Hvad Forlangendet om Lysekroner eller Lampetter i Kirkerne angaaer, da maa jeg tilstaae, at det ikke er mig bekendt, at det skal være noget saa Almindeligt paa Landet, at holde Aftengudstjeneste ved Lyd; jeg troer, at det paa Landet er forbundet med saa stor Uleilighed at gaae hjem fra Kirken i Mørke og Mørke, at Mangelen af en saadan Bestemmelse ikke kan ansees som noget Gavn; imidlertid kan der heller ikke i den Henseende fra min Side være Noget at indvende, isald man skal ønske en sliq Bestemmelse optaget i Loven. — Kirkeeierens Forpligtelse til at vedligeholde Kirkegaard og Gravsteder er efter min Mening indskrænket til det mindst Mulige. Det er en Selvfølge, at naar der staaer, at han skal lade Græsset „slaae“, saa kan man ikke tilstede, at han lader det græsse af; man vilde betragte det som en Uorden, hvis han gjorde det. At indskrænke Forpligtelsen til at lade Græsset slaae til to Gange om Aaret forekommer mig at være noget lidt; Græsset voyer Gudstov hertillands frodigt og stærkt, ibetmindste